

тієї чи іншої загальної функції, визначається й уточнюється перелік необхідних робіт.

Процес прогнозування у системі стратегічного планування витрат дає змогу виявити існуючі проблеми. Прогнозування витрат сприяє уточненню стратегій їх зниження, що довго може залишатися незмінною, а іноді уточнюватись за результатами щорічної перевірки її спрямованості.

Оскільки, сільськогосподарські підприємства є відкритими економічними системами, вони піддаються впливу зовнішніх факторів і пов'язані з цим ризиками.

Для повного і часткового уникнення ризиків необхідно: мінімізувати незаплановані втрати і захист від невиконання договірних зобов'язань окремих суб'єктів господарювання; ефективно використовувати власні і залучені кошти; реалізувати управлінські рішення у напрямку підвищення платоспроможності підприємств тощо; створити резервний або страховий фонди; диверсифікувати і лімітувати, тобто максимально чітко розподілити грошові кошти між різноманітними активами і встановити відповідні фінансові ліміти (нормативи) за окремими напрямками діяльності підприємств.

Висновки. Отже, оптимізація витрат сприяє підвищенню конкурентоспроможності і зростанню прибутковості підприємства.

Список використаних джерел.

1. Бовсуновський О.М. Аутсортинг в аграрному бізнесі / О. М. Бовсуновський, С. О. Вялий / Амако інформ. – 2010. - № 3-4. – С. 2-5.
2. Вишневська О.М. Макросередовище та його вплив на діяльність суб'єктів господарювання всіх рівнів / О. М. Вишневська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2009. - № 1. – С. 57–64.

УДК: 336

ПЛАНУВАННЯ ЯК ФУНКЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Перепросова Я.А.

Керівник: д.е.н., професор Нестеренко С.А

Таврійський державний агротехнологічний університет

Електронна пошта: pereprosovaa@gmail.com

Управління являє собою цілеспрямовану координацію суспільного виробництва. Це є управління машинами, механізмами та ін. При цьому здійснюється і управління людьми та їх відносинами, які виникають в процесі виробництва.

В ринкових умовах для того, щоб вижити та досягти своїх цілей, організація, планування, мотивація і контроль, які необхідні для формування і досягнення цілей, повинні бути як результативними, так і ефективними.

Розглядаючи планування у вузькому розумінні, його можна визначити як систематизовану підготовку рішень. Планування, з цієї точки зору, означає системну підготовку до формування майбутнього стану підприємств. Головний сенс планування полягає у підвищенні ефективності діяльності підприємства шляхом цільової орієнтації та координації всіх процесів, виявлення ризиків і зниження їх рівня, підвищення гнучкості й адаптованості до змін.

Основними загальними функціями управління підприємством є планування і прогнозування, організація, координація і регулювання, активізація і стимулювання, облік, аналіз і контроль. Планування у структурованій за різновидами управлінській діяльності слугує основою для прийняття управлінських рішень. Прогнозування в управлінському циклі передуює плануванню і його завдання полягає в науковому передбаченні розвитку виробництва, а також у пошуку рішень, які забезпечать розвиток виробництва та його частин в оптимальному режимі.

Організація – це діяльність, що направлена на створення та розвиток структури господарської системи, включає регламентацію окремих елементів процесу управління і в залежності від об'єкту поділяється на організацію виробництва, організацію праці і організацію управління. Завданням координації є забезпечення необхідної узгодженості дій працівників підприємства, тобто координація їх дій відповідно до плану.

Роль контролю як функції управління полягає в тому, що він являється засобом здійснення зворотного зв'язку в системі управління. Головний його сенс полягає у створенні гарантій виконання планових рішень.

До процесів контролю включають: 1) визначення результатів діяльності на основі співставлення результатів здійснення рішень із запланованими; 2) порівняння показників очікуваного і фактичного виконання планів; 3) аналіз ймовірних відхилень від запланованих показників; 4) перевірка припущень; 5) перевірка методичної та змістової узгодженості планового процесу.

Активізація в управлінні досягається комплексним застосуванням методів морального і матеріального стимулювання. В основі матеріального стимулювання лежать матеріальні потреби особистості, а в основі морального – соціальні потреби людини (потреби в спілкуванні, повазі тощо).

Планування розпочинається із розробки загальних цілей, далі визначаються конкретні, деталізовані цілі на заданий період, визначаються шляхи та засоби їх досягнення, і нарешті, здійснюється контроль за досягненням поставлених цілей.

При цьому планування, передбачаючи майбутнє, завжди ґрунтується на визначених гіпотезах стану оточуючого середовища.

Оскільки на будь-якому підприємстві планування базується на неповних даних, навіть якщо на ньому чітко налагоджена система бухгалтерського і статистичного обліку, існує проблема в тому, що деякі аспекти функціонування економічної системи не піддаються оцінці, а залежать від зовнішнього середовища, яке характеризується швидкою мінливістю. В західній економіці ця мінливість пояснюється в першу чергу високою насиченістю споживчого попиту, його індивідуальним і швидкозмінним характером.

Вимоги зі сторони попиту диктують зрушення інших факторів зовнішнього середовища: технологій, комунікацій, соціальних відносин тощо. Показники ринку є вихідними для складання плану підприємства. Тому при прийнятті рішень потрібно опиратись на постійне поновлення даних про зовнішнє середовище, їх аналіз, пошук нових стратегій і підходів.

Оскільки прийняття рішень може здійснюватися за невизначеності умов, тобто враховувати декілька гіпотез зміни навколишнього середовища, коли може бути задана ймовірність тієї чи іншої ситуації, то рішення можуть бути прийняті з ризиком. Якщо ж немає можливості навіть оцінити ймовірність настання подій, то рішення приймаються за правилами так званого феномену невизначеності.

УДК 338.31

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ

Самсонова М. М., 11 МБ ПТ група

Науковий керівник: Бочарова Н. О., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми. Головною проблемою мотивації праці на підприємствах є її недосконалість. Головний недолік це недостатнє фінансування заходів, спрямованих на удосконалення мотиваційних процесів. Існує така тенденція, що на підприємствах не приділяють належної уваги системі мотивації.

Мета статті. Метою написання статті є обґрунтування теоретичних положень